

Тазкия дарслари (164-дарс). Тоатни ошкора қилиш ва гуноҳни беркитишга рухсат

17:00 / 18.12.2021 4243

Тоатни махфий қилишда ихлос ва риёдан сақланиш фойдаси бор. Тоатни ошкора қилишда эса бировларнинг эргашиши ва одамларга яхшиликни тарғиб қилиш фойдаси ҳам бор.

Ҳажга ўхшаш ибодатларни эса махфий қилишнинг умуман иложи йўқ. Бас, шундай экан, амални ошкора қилган одам қалбини кузатиб бориши лозим. Токи унда махфий риёнинг муҳаббати пайдо бўлиб қолмасин. Доимо одамлар эргашишини ният қилиб турсин.

Бас, кимнинг иродаси кучли бўлиб, ихлоси нафсига эгалик қилолса, унинг наздида одамларнинг мақтови ва қоралови ҳеч нарса бўлмай қолса, амалини ошкора қилавериши мумкин. Чунки яхшиликка тарғиб қилиш

эслатмадир», оятини ўқиб берди.

У ердаги одамлардан бири:

«Эй Аллоҳнинг Набийси, бу унинг ўзига хосми?» деди. У зот:

«Йўқ! Барча одамларга», дедилар».

Бухорий, Муслим, Абу Довуд, Термизий ва Насоий ривоят қилишган.

هَلَلِى لَصِيْبِيْنَ لَدُنَّ عُنُقِ تَنُوكِ: لَقِيَ عُنُقَ هَلَلِى لَصِيْبِيْنَ لَدُنَّ كَلَامِ نَبِيِّ سَنَانٍ عُنُقِ
هُمُوقَافٍ أَحَدِ تَبَصَّرَ أَيُّنِيْنَ هَلَلِى لَدُنَّ وَسَرَّ أَيُّ: لَقِيَ لُجْرَةَ أَجْفِ مَلَسُو هَلِيْ
صِيْبِيْنَ لَدُنَّ عَمَّ يَلَصَفُ هَلَلِى لَدُنَّ تَرَضَّحَ وَ: لَقِيَ عُنُقَ هَلَلِى لَدُنَّ مَلَو: لَقِيَ يَلَعِ
مَلَسُو هَلِيْ لَدُنَّ هَلَلِى لَصِيْبِيْنَ لَدُنَّ يَصْرَقُ أَمَلَفِ ، مَلَسُو هَلِيْ لَدُنَّ هَلَلِى لَدُنَّ
يَفْ مَقَافٍ أَحَدِ تَبَصَّرَ أَيُّنِيْنَ هَلَلِى لَدُنَّ وَسَرَّ أَيُّ: لَقِيَ لُجْرَةَ هَلِيْ لَدُنَّ مَقَافِ هَلَلِى لَدُنَّ
هَلَلِى لَدُنَّ نِإْفِ: لَقِيَ مَعْنِ: لَقِيَ «؟ أَنْ عَمَّ تَيَلَّ صَدَّقَ سَيَلَّ أ»: لَقِيَ هَلَلِى لَدُنَّ بَاتِكِ
يَرَاخُ بَلْ هَاوَرِ. «كَبْنَدَكَ لَرَافَعُ دَقَّ»

Анас розияллоҳу анҳудан ривоят қилинади:

«Набий соллаллоҳу алайҳи васалламнинг ҳузурларида эдим, бир киши келиб: «Эй Аллоҳнинг Расули, мен ҳаддга (зино жазосига) лойиқ иш қилдим. Уни менга жорий қилинг», деди.

Ул зот ундан у нима эканини сўрамадилар. Намоз вақти бўлди. Ҳалиги одам Набий соллаллоҳу алайҳи васаллам билан бирга намоз ўқиди. Набий соллаллоҳу алайҳи васаллам намозни ўқиб бўлганларидан сўнг, ҳалиги одам ўрнидан туриб:

«Эй Аллоҳнинг Расули, мен ҳаддга лойиқ иш қилдим, менга Аллоҳнинг ҳукмини жорий этинг», деди. Ул зот:

«Биз билан намоз ўқидингми?» дедилар. У:

«Ҳа», деди.

«Батаҳқиқ, Аллоҳ сенинг гуноҳингни мағфират қилди», дедилар у зот».

Бухорий ривоят қилган.

Ҳа, банда гуноҳ қилган бўлса ҳам, қалбида Аллоҳ таоло муҳаббат қилган нарсаларга муҳаббат бўлиши мумкин.

Риёдан қўрқиб тоатни тарк қилишда ҳам ҳолатга қаралади. Агар амалнинг сабаби дунё бўлса, уни тарк қилиш лозим. Чунки бундай амал тоат эмас, маъсиятдир. Агар амалнинг боиси дин ва холис Аллоҳ таолонинг розилиги бўлса, уни тарк қилиш лозим эмас. Чунки бундай ибодат риёга кирмайди.

Шунингдек, риё дейилишидан қўрқиб, амални тарк қилиш дуруст эмас.

Чунки бу шайтоннинг ҳийлаларидандир.

«Рухий тарбия» китоби асосида тайёрланди